

handling, at vi egentlig ikke brøde os videre om den Sag. Naar den ærede Minister imidlertid sagde, at jeg havde vist Mistillid til Administrationen, saa er det en ren Misforstaaelse. Jeg har netop i dette Forslag lagt hele Sagen i Ministerens Haand og kun foreslaaet, at Ministeren skulde have en Pligt, saaledes at det afgjordes paa hans Ansvar. Jeg har ikke foreslaaet nogen minutvis Bestemmelse, og naar det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) var saa venlig at sige, at jeg havde sigtet i Ost og rømt i Vest — jeg forklarer det nemlig saaledes, naar han sagde, at jeg havde redigeret Forslaget saaledes, som stet var — saa er han i den Henseende fuldstændig vild paa Ravethen. Jeg har ikke konfereret med de ærede Medlemmer fra Stege og Aarhus (Bojsen og Ingerslev) om mit Forslag; men jeg har dog stillet mange tusinde Ændringsforslag, med hvilke det heller ikke har været Tilfældet, og jeg har set mange af dem billige af Rigsdagen. Endnu er jeg heller ikke saa aldeles udelagt, at jeg ikke skulde kunne stille et Ændringsforslag uden Døvertillyn af det ærede Medlem fra Aarhus By eller hans Medmodstander fra Præstø. (Bojsen: Medmodstander?) Ja, han er Medmodstander af mig med Hensyn til dette Forslag. Det, at det hele Bølsb er uopsigeligt fra Kreditorernes Side, anser jeg for en meget vigtig Bestemmelse, og skulde den ikke blive fastholdt, men skal det gaa ganske paa Skjøn, ja saa have vi Historien aaben for mangehaandede Ting. Jeg siger, at havde denne Bestemmelse staaet i Løven om Randers - Aarhus - Banerne, saa havde vi været fri for at betale 3 $\frac{1}{2}$ Million ud af Statskassen, det er min Mening; saa dyrt har det ærede Medlem for Aarhus været os. (Ingerslev: Men saa havde de vedkommende egne jo ikke staaet Jernbanerne!) Ja, de havde staaet dem til den Tid, da de vare modne til at anlægges, ja, maaske staaet dem endda tidligere, og de havde staaet dem friggjorte for saadanne Spindlerier som, at man bygger paa Berler og Papirer istedetfor kontante Penge. Jeg er heller ikke med til under nogen Form, heller ikke ved dette Lovforslag, at billige og befordre saadanne usunde Foretagender. Vil man gennemføre saadanne Foretagender, nu vel, saa skyd til af Statskassen eller byg dem for Statskassens Regning, men lad os ikke tage det som gode Varer, at overlade Besørgelsen af Alt, uden noget som helst Tillyn, til Kommuner eller til Komiteer, som ofte kunne bestaa af rent private Personer, saaledes at vi lade dem sige: Naar vi blot have de fornødne Mellemmand og Banker og disse ville sætte Kurs paa Preferenceaktierne, saa kan Sagen gennemføres. Det er altsaa det, jeg forlanger, at Ministrene skal paase, at Pengene ere tilstede, naar de skulle bruges, kontant og uopsigeligt. Jeg har ikke helt villet udelukke Preferenceaktier, og det har jeg heller ikke ubtalt

ved 1ste Behandling. Det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) tager fuldstændig feil; nei, jeg er kun imod at Preferenceaktier under de nuværende Forhold skulde sættes til 50 pSt. i et saadant Aktiv. Det var det, jeg paaanførte, at det skulde klæres for os i Motiverne, at Anlægssummen var i Virkeligheden 1 Million kontant, hvorefter man da kunde have sagt, at, efter som Halvdelen eller rettere sagt henmod $\frac{2}{3}$ af Pengene bestod i Papirer til en Kurs af 50 pSt., vilde Bølsbet gaa op til 1,350,000 Kr., eller med andre Ord sige: Aarhus Amtsråd og By, Private og Kommuner staae aldrig en Dre at se af deres Henter. Naar man havde skrevet dette, kunde vi have set, hvad det var, saa havde vi set, at Preferenceaktierne skulde tages til den lave Kurs, at Aaenat skulde stiftes paa strengere Vilkaar, end det ellers var nødvendigt, maaske paa Grund af Mellemmand. Lad os saa hellere tage en Mand, som kan sige: Jeg godkjender og billiger dette, jeg tager det paa mit Ansvar, det kan efter Omstændighederne passere — istedetfor at have alle de spredte Folk, hvor man ikke har Noget som helst at holde sig til; hvor den ene skyder Skylden paa den anden — thi det har man ogsaa set — og hvorved saamange Ulemper fremkomme. Naar Ministeren har sagt: Lad det passere, vel ere Betingelserne jo noget strenge, men efter Omstændighederne godkjender jeg dem — og vi saa ikke ere tilfredse dermed, saa kunne vi vel ikke hænges Ministeren derfor, selv om vi vilde det; men vi kunne ialtsald omtale det, og efter Loven har han saa et vist Ansvar. Det tror jeg er ligesaa vigtigt som at paase, hvorledes Bøgnene skulle være, hvormange der skal være, hvorledes Løstærne skulle være o. desl. Altsaa, mit Forslag røber ikke nogen Mistillid til Administrationen; det fastsætter kun et Par Govebregler, indenfor hvilke den ærede Minister iøvrigt efter sit Skjøn kan bestemme, hvad Omstændighederne maatte tilraade, og vi staae en vis Garanti for, at denne Forpligtelse og dermed dette Ansvar fra Administrationens Side vilde bevirke, at vi ikke udsætte os for, at man bagefter, naar en saadan Bane er anlagt, kommer og siger: Det Hele er gaaet til paa en urigtig Maade, vi skulde have bygget for kontante Penge, saa maaske vi havde haft Udtigt til disse Procent, nu er Banen fuldstændig fremmed for os i al Eghed. Jeg tror, at Ændringsforslaget under Nr. 4 vil være en Ændring for, at det overlades Private og ansvarløse Folk at anvende flere Penge end nødvendigt til Anlæg af en Jernbane. Det er for Diebløkket især for mig det Vigtigste, og jeg vilde ønske gennem en Afstemning at se, hvor Mange der efter de dyrkkøbte Erfaringer, vi have gjort, og som senere ere komne til os paa forskjellig Maade, kunne lade det passere. Jeg tvivler jo ikke om, at man har stor Skærlighed til denne Bane; men man kan jo ikke borske fra alle saadanne Hensyn, fordi man ønsker en Bane-